

Dosarul nr. 2ra-2024/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central judecător: V. S. Midrigan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: I. Muruianu, I. Țurcan, N. Budăi

ÎNCHEIERE

24 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Piotr Grossu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Piotr Grossu
către ÎM „Regia Transport Electric” cu privire la anularea sancțiunilor disciplinare,
împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admisă cererea de apel a ÎM „Regia Transport Electric” și casată hotărârea din 14
martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central de admitere a acțiunii,

constată:

La 14 aprilie 2017, Piotr Grossu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Regia Transport Electric”, prin care a solicitat anularea sancțiunii
disciplinare, aplicată prin Ordinul nr. 66-pr din 23 martie 2017.

În motivarea acțiunii, a indicat că este angajat la Parcul de Troleibuze nr. 2
Chișinău, în calitate de conducător de troleibuz, iar în timpul ocupării acestui post a
fost stimulat în repetate rânduri, respectând disciplina muncii și programul zilnic de
lucru. Însă, la 23 martie 2017, prin ordinul nr. 66-pr al directorului Parcului de
Troleibuze nr. 2 Chișinău, pentru aceeași faptă imputată - fumatul la volan, i-au fost
aplicate două sancțiuni: disciplinară - mustrare și pecuniară - prin lipsirea de primă
pentru luna martie în mărime de 100 %.

În opinia reclamantului, ordinul de sancționare este unul ilegal, pe motiv că
informația despre faptul că a fumat la volanul troleibuzului nr. 2196, la 15 martie
2017, nu este confirmată prin probe cu materiale foto sau video, iar fiind invitat la
ședința comisiei disciplinare, a oferit explicații în scris, menționând că nu recunoaște
fapta imputată, însă în ordinul de sancționare, este indicat contrariul.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cerințele în temeiul art. art. 206, 210, art.
353 și art. 355 Codul muncii; art. art. 38, 85, art. 166 și art. 167 Cod de procedură
civilă, solicitând anularea ordinului de sancționare nr. 66-pr din 23 martie 2017, prin
care au fost aplicate sancțiuni disciplinare.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare a cerințelor, solicitând
anularea sancțiunilor disciplinare, aplicate prin ordinul nr. 66-pr din 23 martie 2017 și
încasarea cheltuielilor de judecată, în mărime de 2 000 de lei.

Prin hotărârea din 14 martie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central, a fost admisă cererea de chemare în judecată, fiind anulate sancțiunile disciplinare, aplicate prin ordinul nr. 66-pr din 23 martie 2017. S-a încasat din contul ÎM „Regia Transport Electric” în beneficiul lui Piotr Grossu, cheltuielile de judecată în mărime de 2 000 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 15 martie 2018, ÎM „Regia Transport Electric” a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 14 martie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul ÎM „Regia Transport Electric” și s-a casat hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 30.07.2018, Piotr Grossu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, în motivarea recursului indicând că instanța de apel la soluționarea cauzei a interpretat eronat legea.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 31 mai 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 29 iunie 2018.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 31 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Piotr Grossu, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Piotr Grossu, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Piotr Grossu.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Piotr Grossu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu